

Pengespørgsmaal. Det er en Misforstaaelse, naar Folk stadig tror det. Hvis jeg f. Eks. tager de Tal, det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen nævnte, en Præmieindtægt paa — jeg tror, det var 77 000 Kr., og en dertil svarende Erstatningssum paa ca. 5 000 Kr., saa er det ganske klart, at naar de 77 000 Kr. fordeles paa alle Forsikrings-selskaberne, betyder det ikke det fjerneste for det enkelte Selskab. Om vi tager dem med eller ej, er saamænd ganske ligegyldigt, saa det er ikke noget Pengespørgsmaal for Selskaberne.

Men vi har ved den Ordning, vi hidtil har haft, faaet Kontrol med, at Folk har forsikret, naar de har Forsikringspligt, og den Kontrol vil vi ganske komme til at mangle for Fremtiden. Hvis Bestemmelserne her bliver gennemført, saaledes at Folk kun bliver forpligtet til at holde deres Personale forsikret, for saa vidt de beskæftiger dem i mindst 50 Dage, vil det i Masser af Tilfælde utvivlsomt gaa saaledes, at Folk paa Forhaand tror: vi faar saamænd ikke Brug for en saadan Hjælp i mere end 20 eller 30 Dage — og saa lader de være at tegne Forsikring, og naar saa Ulykken hænder, har de maaske haft vedkommende beskæftiget i 50 eller 52 Dage. Den Kontrol gaar man Glip af, og, som det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen sagde, man vælter i Virkeligheden derved Byrden over fra disse i og for sig forpligtede til de pligtige Forsikringstagere, som har ordnet deres Forsikringsforhold, og det er ikke retfærdigt. Jeg tror, man let kunde komme ud over Vanskelighederne ved at fastslaa ganske bestemte Minimumspræmier, som Selskaberne havde Lov at tage, 50 Ø. eller hvad det nu kunde være — det er et ganske underordnet Spørgsmaal for Selskaberne.

Men man maa paa den anden Side ikke benytte Statistikken paa den Maade, det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen gjorde det, for det kan selvfølgelig være en Tilfældighed, hvis et Aar viser 77 000 Kr. i Præmie og 5 000 i Erstatninger. Det er slet ikke sikkert, at det vil gentage sig; eller det kan gentage sig i en Aarrække, og saa kan der komme Aar, hvor Forholdet er fuldstændig vendt om. Jeg skal nævne et enkelt Tilfælde. Jeg kender ikke Sagens endelige Forløb, men Tilfældet var følgende. En Enke med en lille Butik, som var forsikringspligtig og havde tegnet sin Forsikring, havde en lille Have. En Dag fik hun tilfældig en Mand til at gaa op i et Pæretre for at plukke et Par Pærer ned. Manden faldt ned saa uheldigt, at han blev fuldstændig Invalid. Det er klart, at et saadant en-

kelt Ulykkestilfælde ganske forrykker det statistiske Forhold mellem Præmieindtægt og Erstatning i det paagældende Aar, og der er jo ikke noget i Vejen for, at saadanne Tilfælde kan indtræde 2—3 Gange i eet Aar. Sker det, er Forholdet vendt ganske om. Man kan ikke behandle Statistik saa letsindigt. Men, som sagt, det er ikke noget Pengespørgsmaal for Selskaberne, og jeg skal i Udvalget gøre, hvad jeg kan, for at vi kan blive enige om en fornuftig Ordning.

Naar det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen nævnte nogle Præmier for Aktieselskaber og for gensidige Selskaber og deraf sluttede, at Aktieselskabernes Præmier var for høje, er det i og for sig en ret letsindig Slutning. Jeg kunde ogsaa godt møde op med Eksempler paa, at gensidige Selskaber kræver større Præmier end Aktieselskaber, men deraf drager jeg ingen Slutning om, at de gensidige Selskaber ganske i Almindelighed tager for høje Præmier. Men et andet Spørgsmaal er: Er det det gensidige Selskabs Præmie, der er den rigtige, eller er det Aktieselskabets? Det fremgaar jo aldeles ikke af det ærede Medlems Tal og kan ikke fremgaa af dem. Jeg kan heller ikke afgøre det her, men det er et af de Spørgsmaal, som den Tarifsammenslutning, det ærede Medlem talte om, har til Formaal at klare. Det er nemlig aldeles ikke en Sammenslutning, der har til Formaal at sætte Præmierne op, den har kun til Formaal at sætte Præmierne ned, hvor det er den muligt. Det er fuldkommen rigtigt, selv om det ærede Medlem Hr. Trier ser aldrig saa spotsk og spydig ud. Det er denne Sammenslutnings Hensigt, den arbejder udelukkende med det Formaal, og det vil ikke være muligt at paavise andet, end at den Gang paa Gang har nedsat Præmierne, saa snart en Statistik, udarbejdet af Selskaberne i Fællesskab, viser, at det er for-svarligt. Men til Udarbejdelsen af en saadan Fællesstatistik savner vi altid Medarbejder-skab fra de gensidige Selskaber.

Naar man Gang paa Gang fremhæver, at de gensidige Selskaber er saa meget fordelagtigere end Aktieselskaberne, vil jeg dog gøre opmærksom paa, at mange Mennesker ønsker at være forsikret i et Aktieselskab, fordi de der har en fast Præmie, og de ved, de ikke kommer til at betale mere, medens man i det gensidige Selskab i Virkeligheden er med til at drive Forretningen og løber den Risiko, at hvis Præmierne viser sig at være for lave, maa man yde Efterbetaling. Jeg vil f. Eks. spørge: Hvorledes tror man, det vilde have set ud forleden ved Katastrofen i Rejsby, hvis det